

РЕШЕНИЕ

№ 33959

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6392** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от Административно-процесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, , вписано в Търговския регистър към
Агенция по вписванията с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 1677 от 05.05.2025 г., постановено по
н.а.х.д. № 4967/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав,
с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-58/17.03.2025 г., издадено от Заместник-
председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен
надзор“, с което на дружеството, на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 16, ал. 1, т. 19 от
Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 от
Кодекса за застраховането (КЗ) във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка с параграф 1, т. 52 от ДР
на КЗ, във връзка с чл. 648, ал. 1 от КЗ е наложено административно наказание имуществена
санкция в размер на сумата от 4 000 (четири хиляди) лева за нарушение на чл. 496, ал. 2 вр. ал. 1
от КЗ, като неправилно и незаконосъобразно.

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на закона и при допуснато
съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и
т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Посочено е, че неправилно с НП е наложено
наказание, извършено в условия на „повторност“, като в акта за установяване на
административно нарушение (АУАН) не се съдържа пълно описание на фактите и
обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Сочи също, че процесното НП не

съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН. Твърди, че квалификацията на нарушението е неправилна, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл.12 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени оспорения съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП. Не претендира разноски.

Ответникът оспорва касационната жалба, като счита същата за неоснователна по доводи, подробно изложени в представените по делото писмени бележки. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град намира за неоснователна по следните съображения:

Софийският районен съд с обжалваното решение е потвърдил НП № Р-10-58/17.03.2025 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора, на основание чл. 647, ал.2 и чл. 644, ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ, във връзка с параграф 1, т. 52 от ДР на КЗ, във връзка с чл. 648, ал. 1 от КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000,00 лева за нарушение на чл. 496, ал. 2 вр. ал. 1 от КЗ.

Административна наказателната отговорност на застрахователя е ангажирана за това, че до 04.01.2024 г. включително не се е произнесъл по претенцията на М. К. Б., заведена на 04.10.2023 г. пред ЗД „Бул Инс“ АД за изплащане на застрахователно обезщетение, поради настъпило на 27.06.2023 г. застрахователно събитие - ПТП, вследствие на което са причинени увреждания на застрахования лек автомобил на жалбоподателя марка и модел „Тойота Ярис“ с рег. номер С., на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/122001978343. На 08.01.2024 г. застрахователното дружество изискано информация от МВР.

На ЗД „Бул Инс“ АД бил съставен АУАН № Р-06- 442/12.12.2024 г. за нарушение на разпоредбата на чл. 496, ал. 2 вр. ал. 1 от КЗ, извършено на 05.01.2024 г. Въз основа на АУАН, било съставено обжалваното Наказателно постановление № Р-10-58/17.03.2025 г., издадено от Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като били спазени и изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН и че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество на спора въззивният съд е изложил съображения, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като съответно по вид и размер е и наложената административна санкция. Съдът е достигнал до извода, че административна наказателната отговорност на дружеството - касатор е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП.

Така постановено решението е валидно, допустимо и правилно.

В случая е установено, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 496, ал. 2 вр. ал. 1 от КЗ, тъй като в срок до три месеца от предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, не се е произнесъл по застрахователна претенция № [ЕГН] по един от посочените в т. 1 и т. 2 на чл.496, ал.2 начини, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението, или 2. даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато: а) отказва плащане, или б) основанието на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно

установен.

От събраните пред въззивния съд доказателства се установява, че след завеждането на претенция на 04.10.2023 г. във връзка с настъпило застрахователно събитие и на основание сключен договор. От тази дата започва да тече срокът от три месеца за окончателно произнасяне по един от двата, определени в чл. 496, ал. 1 и ал.2 от КЗ, начина, т.е считано от 04.10.2023г. е започнал да тече срокът по чл. 496, ал.1 от КЗ и е изтекъл съответно на 04.01.2024. Установено е, че застрахователят не се е произнесъл до тази дата, с което е нарушил чл. 496, ал.1 и ал. 2 КЗ. При така установените факти, правилно и законосъобразно въззивният съд е приел за доказано извършеното нарушение, като следва да се има предвид, че достатъчно е застрахователното дружество да прояви бездействие - да не се произнесе или да се произнесе извън този срок, за да бъде ангажирана административно-наказателна отговорност по чл.644 ал.2, предл. 2 от КЗ.

Съдът намира, че дадената от административно-наказващия орган правна квалификация е правилна. Разпоредбагата на чл.496, ал.1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380 пред застрахователя, сключил застраховката, или пред неговия представител за уреждане на претенции.

По отношение на възражението на жалбоподателя, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършена при условията на повторност следва да се има предвид, че от доказателствата по делото се установява, че дружеството е било санкционирано с влязло в сила НП № Р-10-299/14.12.2022 г. (влязло в сила на 02.06.2023 г.) за извършено същото по вид нарушение.

По силата на § 1, т. 37 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. При повторно нарушение е предвидено административно наказание за юридически лица от 2000 до 40000 лева, с което административно-наказващият орган се е съобразил и е наложил на дружеството имуществена санкция в размер близък до минималния, а именно 4000 лв. Поради изложеното настоящият състав намира, че законосъобразно административно-наказващият орган е определил размера на наложеното наказание и правната квалификация по чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ при установена повторност на извършеното нарушение.

Обстоятелството, че едва в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, не и в издадения преди това АУАН не представлява съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като повторността има отношение единствено към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството.

Неоснователни са възраженията на касатора за маловажност на деянието. Законодателят е отчел значимостта на обществените отношения, предмет на защита от закона, като е въздигнал в административно нарушение неспазването на чл.496, ал.2 КЗ. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобразява характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица, поради което извършеното нарушение не би могло да се квалифицира като маловажен случай.

Настоящият съдебен състав счита, че решението е правилно и не се констатира отменителни основания. Правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Наказателното постановление не страда от пороци, съобразено е с материалния закон и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид изложените мотиви, касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал.5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1677 от 05.05.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 4967/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: